

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อหาความสัมพันธ์ (Correlation Descriptive Research) และความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive Correlation Design) บ่อยผู้ที่ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ได้แก่ อาการหายใจลำบาก อหิวาต์ นอนไม่หลับ ชีพจรเร็ว ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอาการกับการปฏิบัติหน้าที่ ของหน้าห้องกลุ่มอาการในผู้ที่ที่เป็นโรค ผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง 130 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน 2552 ผลการวิจัยได้นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ☐☒☐☐☐☐☐☐ ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการรักษา
ของผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง

ส่วนที่ 2 อาการที่พบบ่อยและกลุ่มอาการของผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ประกอบด้วย

1. อาการที่พบบ่อยในผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ได้แก่

2. กลุ่มอาการ□□□ผู้ที่เป็่นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง□

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติการทำหน้าที่ของผู้ที่เป็นโรค

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอาการกับการปฏิบัติการทำหน้าที่ ☐ ผู้ที่เป็นโรค

ส่วนที่ 5 การทำนายการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มอาการในผู้ที่ผู้ที่เป็นโรค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
 (Statistical Package for Social Window) ได้ผลการวิเคราะห์ดัง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการรักษา
ของผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง

ร้อยละ 100 ร้อยละ 80 ร้อยละ 60 ร้อยละ 40 ร้อยละ 20 ร้อยละ 0

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	112	86.2
หญิง	18	13.8
อายุ		
40-49 ปี	3	2.3
50-59 ปี	9	6.9
60-69 ปี	37	28.5
70-79 ปี	50	38.5
80 ปีขึ้นไป	31	23.8
(X = 71.91, SD = 9.37, Max = 91, Min = 41)		
การศึกษา		
ประถมศึกษา	121	93.1
มัธยมศึกษา	9	6.9
ปริญญาตรี/ปริญญาโท/ปริญญาเอก		
ปริญญาตรี	2	1.5
คู่	101	77.7
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	27	20.8

ตารางที่ 3 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีประวัติเคยสูบบุหรี่ส่วนใหญ่มั่นใจว่าเริ่มสูบบุหรี่เมื่ออายุเท่าไร (n = 120)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 10 ปี	6	5.0
10 - 15 ปี	38	31.7
16 - 20 ปี	52	43.3
21 - 25 ปี	14	11.7
26 - 30 ปี	8	6.7
มากกว่า 30 ปี	2	1.6
(X = 18.37, SD = 6.59, Max = 60, Min = 8)		
จำนวนบุหรี่ที่สูบต่อวัน		
น้อยกว่า 11 บุหรี่	19	15.9
11 - 20 บุหรี่	45	37.5
21 - 40 บุหรี่	28	23.3
มากกว่า 40 บุหรี่	28	23.3
การสูบบุหรี่ในปัจจุบัน		
สูบบุหรี่	110	91.7
ไม่สูบบุหรี่	10	8.3

พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประวัติเคยสูบบุหรี่ส่วนใหญ่มั่นใจว่าเริ่มสูบบุหรี่เมื่ออายุ 18.37 ปี (SD = 6.59) ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 16 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.3 และจำนวนบุหรี่ที่สูบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และปัจจุบันเลิกสูบบุหรี่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 8.3

ร้อยละ 4 ร้อยละ กลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วย (n = 130)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง		
น้อยกว่า 5 ปี	61	46.9
5 - 10 ปี	50	38.5
11 - 15 ปี	3	2.3
16 - 20 ปี	10	7.7
มากกว่า 20 ปี	6	4.6
(X = 7.03, S.D. = 6.86, Max = 32, Min = 1)		
โรคที่เป็นร่วมกับโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง		
ไม่มี	43	33.1
ได้มากกว่า 1 โรค	87	66.9
โรคเกี่ยวกับไตและระบบทางเดินปัสสาวะ (ต่อมลูกหมากโต, นิ่วในไต)	62	71.3
โรคเกี่ยวกับไตและระบบทางเดินปัสสาวะ (ต่อมลูกหมากโต, นิ่วในไต)	31	35.6
โรคเกี่ยวกับระบบต่อมไร้ท่อ (ไทรอยด์)	25	28.7
โรคเกี่ยวกับระบบต่อมไร้ท่อ (ไทรอยด์)	25	28.7
โรคเกี่ยวกับระบบต่อมไร้ท่อ (ไทรอยด์)	8	9.2
โรคเกี่ยวกับระบบต่อมไร้ท่อ (ไทรอยด์)	3	3.4
เคยเข้ารักษาในโรงพยาบาลก่อนกำหนดในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา		
ไม่เคย	64	49.2
เคย	66	50.8
รับการรักษา ณ ห้องฉุกเฉินและกลับบ้าน	23	34.8
รับการรักษา ณ ห้องฉุกเฉินและกลับบ้าน	6	9.1
รับการรักษา ณ ห้องฉุกเฉินและกลับบ้าน	37	56.1

พบว่ามีผู้ป่วยกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง 7.03 ปี (SD = 6.86) ส่วนใหญ่ได้รับระยะเวลาที่ได้รับการวินิจฉัยน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.9 และมักมีการเจ็บป่วยด้วยโรคอื่น ร่วมด้วย คิดเป็นร้อยละ 66.9 ได้แก่ โรคหัวใจและหลอดเลือด คิดเป็นร้อยละ 71.3 โรคเกี่ยวกับไตและระบบทางเดินปัสสาวะ คิดเป็นร้อยละ 35.6 1 ปีที่ผ่านมาผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลก่อนกำหนด คิดเป็นร้อยละ 50.8 แต่ในระยะเวลา 1 เดือนที่ผ่านมาส่วนใหญ่ไม่ได้เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลก่อนกำหนด คิดเป็นร้อยละ 78.5 มารับการตรวจรักษาในครั้งนี้เนื่องจากแพทย์นัด คิดเป็นร้อยละ 98.5 กลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลตนเองและการจัดการอาการของโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง คิดเป็นร้อยละ 83.8 การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับรุนแรงปานกลาง ($X = 3.07$, $SD = .88$) คิดเป็นร้อยละ 43.1 และระดับความรุนแรงของโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังของกลุ่มตัวอย่างจากการประเมินเกณฑ์ของ ATS (1999) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับรุนแรงน้อย ($X = 2.75$, $SD = .77$) คิดเป็นร้อยละ 45.4

ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลเกี่ยวกับ (n = 130)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยาที่ได้รับในปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
กลุ่ม Bronchodilators	130	100.0
กลุ่ม Mucolectic	89	68.5
กลุ่ม Antihypertensive Drugs	61	46.9
กลุ่ม Antihyperlipidaemic Agents	56	43.1
กลุ่ม Corticosteroid	26	20.0
กลุ่ม Antacids / Antiulcerants	16	12.3
กลุ่ม Antidiabetics Agent	13	10.0
กลุ่ม Anxiolytic Drugs	7	5.4
กลุ่ม Diuretic Drugs	2	1.5
การรักษาโดยใช้ออกซิเจนขณะอยู่บ้าน		
ไม่ใช้	124	95.4
ใช้	6	4.6

พบว่ามีผู้ป่วยในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับในปัจจุบัน ได้แก่ ยากลุ่ม Bronchodilators, กลุ่ม Mucolectic, และ กลุ่ม Antihypertensive Drugs คิดเป็นร้อยละ 100.0, 68.5 และ 46.9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่จำเป็นต้องใช้ออกซิเจนขณะอยู่ที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 95.4

ส่วนที่ 2 อาการที่พบบ่อยและกลุ่มอาการของผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง

1. อาการที่พบบ่อยในผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ได้แก่

อ่อนเพลีย นอนไม่หลับ ชีพเสร้า

2. ข้อมูลเกี่ยวกับอาการที่พบบ่อยในผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โดยกลุ่มตัวอย่าง รายงานตามการรับรู้อาการที่เกิดขึ้น

ร้อยละ 100 กลุ่มตัวอย่าง (n = 130)

อาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทั้งหมด	130	100
อ่อนเพลีย	126	96.9
ชีพเสร้า	120	92.3
นอนไม่หลับ	118	90.8
หายใจลำบาก	118	90.8
ไอ	21	16.2
ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ	12	9.2
เบื่ออาหาร	5	4.8

พบว่ามีผู้ป่วยในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้รับรู้ถึงอาการหา ร่องลงมาคือ อาการอ่อนเพลีย ชีพเสร้า นอนไม่หลับ และวิตกกังวล คิดเป็น ร้อยละ 96.9, 92.3, 90.8 และ 90.8 ได้แก่ อาการไอ ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ และเบื่ออาหาร คิดเป็นร้อยละ 16.2, 9.2 และ 4.8

ตารางที่ 7 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อาการที่พบบ่อยของกลุ่มตัวอย่าง
(n = 130)

อาการ	ช่วงคะแนน		X	SD
	ช่วงคะแนน	กลุ่มตัวอย่าง		
อาการปวดศีรษะ	0 - 30	2 - 30	16.68	6.70
อ่อนเพลีย	0 - 30	0 - 26	12.39	6.43
นอนไม่หลับ	0 - 30	0 - 27	12.08	7.62
วิตกกังวล	0 - 21	0 - 12	4.94	2.87
ซึมเศร้า	0 - 21	0 - 9	4.38	2.38
หงุดหงิด	0 - 30	0 - 24	2.24	5.45
ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ	0 - 30	0 - 16	1.02	3.40
ความวิตกกังวล	0 - 30	0 - 24	.48	2.74

พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาการปวดศีรษะ (X = 16.68, SD = 6.70) รองลงมาคืออาการอ่อนเพลีย (X = 12.39, SD = 6.43) อาการนอนไม่หลับ (X = 12.08, SD = 7.62) วิตกกังวล (X = 4.94, SD = 2.87) ซึมเศร้า (X = 4.38, SD = 2.38) หงุดหงิด (X = 2.24, SD = 5.45) อาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ (X = 1.02, SD = 3.40) ความวิตกกังวล (X = .48, SD = 2.74) ตามลำดับ

2. กลุ่มอาการของผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาการโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ของอาการ (Symptom Cluster) โดยใช้ Hierarchical Cluster Analysis

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (SPSS 25.50) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการกระจายแบบโค้งปกติ กราฟแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรเป็นเส้นตรงทางบวก จากนั้นจึงได้ทำการวิเคราะห์ได้ผลดังตารางที่ 8

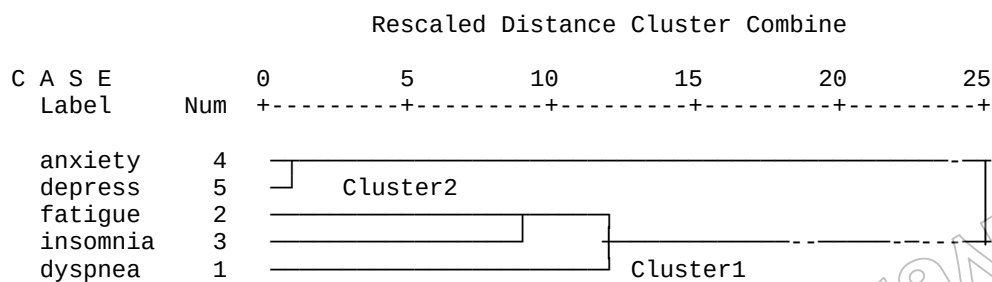
ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างอาการที่พบบ่อยของกลุ่มตัวอย่าง (n = 130)

อาการ	1	2	3	4	5	6	7	8
1. อาการปวดศีรษะ								
2. อ่อนเพลีย	.697**							
3. นอนไม่หลับ	.531**	.562**						
4. อาการวิตกกังวล	.523**	.532**	.479**					
5. ชีพจรเร็ว	.534**	.489**	.505**	.783**				
6. หายใจลำบาก	.014	-.017	-.125	-.035	-.070			
7. ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ	.001	-.024	-.089	-.151	-.071	-.056		
8. อาการซึมเศร้า	.074	.092	.076	-.096	-.018	-.042	-.033	

** p < .01

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของอาการแต่ละคู่ (r) พบว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างอาการที่พบบ่อยในกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ อาการหายใจลำบากมีความสัมพันธ์กับอาการอ่อนเพลีย นอนไม่หลับ วิตกกังวล และชีพจรเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .70, .53, .52, .53, p < .01$) อาการอ่อนเพลียมีความสัมพันธ์กับอาการนอนไม่หลับ วิตกกังวล และชีพจรเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .56, .53, .49, p < .01$) อาการนอนไม่หลับมีความสัมพันธ์กับอาการวิตกกังวล และชีพจรเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .48, .51, p < .01$) อาการวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับอาการชีพจรเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .78, p < .01$)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของอาการแต่ละคู่ (r) พบว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างอาการที่พบบ่อยในกลุ่มตัวอย่างมีค่ามากกว่า .40 ($p < .05$) ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งได้แก่อาการหายใจลำบาก อ่อนเพลีย นอนไม่หลับ วิตกกังวล และชีพจรเร็ว (ผู้วิจัย) โดยการดังกล่าวมาจำแนกเป็นกลุ่มอาการด้วยเทคนิค Hierarchical Cluster Analysis (Lenz et al. (1995; 1997) ที่ว่ากลุ่มอาการที่เกิดขึ้นร่วมกันมากกว่า 3 อาการ

3Dendrogram แสดงการจัดกลุ่มอาการที่พบบ่อย

พบว่ากลุ่มอาการของกลุ่มตัวอย่างได้ 2 กลุ่มอาการได้แก่
 กลุ่ม 1 (Symptom Cluster 1) ด้วย อาการหายใจลำบาก อ่อนเพลีย และ
 นอนไม่หลับ กลุ่ม 2 (Symptom Cluster 2) ประกอบด้วย อาการวิตกกังวล และซึมเศร้า

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติการทำหน้าที่ผู้ที่เป็นโรค

การปฏิบัติหน้าที่ประเมินตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งได้เป็น 6 ด้านได้แก่

ร่างกาย การดูแลกิจการภายในบ้าน การออกกกำลังกาย การพักผ่อนและนันทนาการ กิจกรรมทาง

9 10

ตารางที่ 9 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายด้าน (n = 130)

การปฏิบัติหน้าที่	ช่วงคะแนน		X	SD	หมายเหตุ
	ช่วงคะแนน	กลุ่มตัวอย่าง			
การปฏิบัติหน้าที่โดยรายด้าน	1.00 – 4.00	1.00 - 3.19	3.03	.54	ปานกลางค่อนข้าง
การดูแลร่างกาย	1.00 - 4.00	2.00 – 4.00	3.70	.51	
การดูแลกิจการภายในบ้าน	1.00 – 4.00	1.25 – 4.00	2.62	.82	
การพักผ่อนและ	1.00 – 4.00	1.00 – 4.00	2.56	.71	
การพักผ่อนและ	1.00 – 4.00	2.25 – 4.00	3.46	.46	
การพักผ่อนและ	1.00 – 4.00	1.33 – 4.00	3.15	.71	ปานกลางค่อนข้าง
การพักผ่อนและ	1.00 – 4.00	1.40 - 4.00	2.94	.73	ปานกลางค่อนข้าง

พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติหน้าที่โดยรวมอยู่ในช่วง 1.00 -4.00 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 (SD = .54) แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้าง การปฏิบัติหน้าที่รายด้านของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้าง โดยการปฏิบัติหน้าที่ด้านการดูแลร่างกายมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.70 (SD = .51) และการปฏิบัติหน้าที่ด้านการออกกำลังกายมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 2.56 (SD = .71)

ร้อยละของการปฏิบัติหน้าที่ ระดับการปฏิบัติหน้าที่ของ

การปฏิบัติหน้าที่	จำนวน (ร้อยละ)	ร้อยละ
	0	0
ปานกลางค่อนข้าง	10	7.7
	35	26.9
ระดับปานกลางค่อนข้าง	58	44.6
	27	20.8

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับก่อนข้างสูง คิดเป็นร้อยละ 44.6 ก่อนข้าง คิดเป็นร้อยละ 26.9, 20.8 โดยไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่มีการปฏิบัติหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอาการกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่เป็นโรค

กลุ่มอาการที่นำมาหาความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่มี 2 กลุ่มอาการ ได้แก่ กลุ่มอาการ

อาการหายใจลำบาก อ่อนเพลีย และนอนไม่หลับ และกลุ่มอาการที่ 2 อาการวิตกกังวล และซึมเศร้า

ผู้วิจัยใช้สัมพัทธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอาการกับการปฏิบัติหน้าที่ กำหนดให้กลุ่มอาการในกลุ่มตัวอย่างได้จากผลรวมของอาการในกลุ่มอาการเดียวกันในสัดส่วนที่เท่ากัน หลังจากนั้นทำจำนวนเต็มของแต่ละกลุ่มอาการมีค่าเท่ากัน ผู้วิจัยได้ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สัมพัทธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (2550) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการกระจายเป็นแบบโค้งปกติ กราฟแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรเป็นเส้นตรงทางบวก จากนั้นจึงได้ทำการวิเคราะห์ได้ผลดังตารางที่ 11

11 ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอาการและการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 130$)

กลุ่มอาการ	กลุ่มอาการที่ 1	กลุ่มอาการที่ 2	การปฏิบัติหน้าที่
กลุ่มอาการที่ 1			
กลุ่มอาการที่ 2	.632**		
การปฏิบัติหน้าที่	-.854**	-.653**	

** $p < .01$

พบว่ากลุ่มอาการที่ 1 มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมี
 (r = -.854, p<.01) กลุ่มอาการที่ 2 มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมี
 (r = -.653, p<.01)

ส่วนที่ 5 การทำนายการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มอาการในผู้ที่ผู้ที่เป็นโรค

การวิเคราะห์กลุ่มอาการที่ 1 และกลุ่มอาการที่ 2 ในการทำนายการปฏิบัติหน้าที่ของ
 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ (Multiple Regression Analysis)
 ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis)
 (Stepwise Regression) พบว่าเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น
 ใกล้เคียง ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงเส้นและมีความสัมพันธ์กันเอง แต่ไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใด
 ที่มีความสัมพันธ์กันสูงกว่า .65 (Burns & Grove, 1997 อ้างถึงใน 2550)
 สามารถนำไปวิเคราะห์ได้ผลดังตารางที่ 12

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของกลุ่มอาการที่ 1
 กลุ่มอาการที่ 2 กับ การปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่าง (n=130)

	B	Beta	
กลุ่มอาการที่ 1	-.672**	-.734**	Intercept = 4.144
กลุ่มอาการที่ 2	-.435*	-.189*	R ² = 75.0% , F(2,127) = 190.59**

* p<.01, ** p<.001

พบว่ากลุ่มอาการที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่มากที่สุดและเข้าสมการ
 เป็นตัวแรกคือกลุ่มอาการที่ 1 หรือกลุ่มอาการทางร่างกาย รองลงมาคือกลุ่มอาการที่ 2 หรือกลุ่ม
 กลุ่มอาการที่ 1 สามารถร่วมกับกลุ่มอาการที่ 2 ในการปฏิบัติหน้าที่ได้
 ร้อยละ 75.0 (R²=.750)

สามารถเขียนสมการทำนายได้ดังนี้

1. การปฏิบัติหน้าที่ = 4.144 - .672 (กลุ่มอาการที่ 1) - .435 (กลุ่มอาการที่ 2)

2. Z_{การปฏิบัติหน้าที่} = -.734 (Z_{กลุ่มอาการที่ 1}) - .189 (Z_{กลุ่มอาการที่ 2})